

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ENEA SA w Poznaniu

Övrig part i målet: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den skyldighet att köpa in el som har producerats med samtidigt tillförd värmekraft vilken föreskrivs i artikel 9a stycke 8 i energilagen av den 10 april 1997 i dess lydelse år 2006 enligt artikel 1.13 i lagen av den 4 mars 2005 om ändring av energilagen och miljöskyddslagen (Dz. U. 2005, nr 62, pos. 552) utgör statligt stöd?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, ska då artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att ett energiföretag som kan hänföras till en medlemsstat och som har ålagts den skyldighet som klassificeras som statligt stöd kan göra gällande i ett förfarande vid en nationell domstol att denna bestämmelse har åsidosatts?
- 3) Om den första och den andra frågan ska besvaras jakande, ska då artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt jämförd med artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen tolkas så, att den omständigheten att den skyldighet som följer av den nationella rätten inte är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt medför att företag som inte har fullgjort skyldigheten inte kan påföras böter?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Treviso (Italien) den 6 juli 2015 – brottmål
mot Giuseppe Astone**

(Mål C-332/15)

(2015/C 320/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Treviso

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Giuseppe Astone

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 ⁽¹⁾ om ett gemensamt system för mervärdesskatt, såsom de har tolkats av gemenskapsrättspraxis som det hänvisas till i skälen, hinder för nationella bestämmelser i medlemsstaterna, såsom de ovannämnda bestämmelserna som är i kraft i Italien (artikel 19 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), också straffrättsligt, möjligheten att utöva rätten till avdrag om mervärdesskattedeklaration ej inlämnats, och särskilt skattedeklarationen avseende det andra året efter det år då rätten till avdrag uppstod?

- 2) Utgör bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, såsom de har tolkats av gemenskapsrättspraxis som det hänvisas till i skälen, hinder för nationella bestämmelser i medlemsstaterna, såsom de ovannämnda bestämmelserna som är i kraft i Italien (artiklarna 25 och 39 i presidentdekret nr 633 av den 26 oktober 1972), som utesluter möjligheten att för rätten till avdrag för mervärdesskatt, även straffrättsligt, ta hänsyn till inköpsfakturer som den skattskyldige erhållit men inte på något sätt bokfört?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshofs (Österrike) den 13 juli 2015 –
Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH**

(Mål C-355/15)

(2015/C 320/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH

Motpart: Universität für Bodenkultur Wien, VAMED Management und Service GmbH & Co KG in Wien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG (¹) av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten i dess lydelse enligt direktiv 2007/66/EG (²) om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling mot bakgrund av de principer som utvecklades i EU-domstolens dom av den 4 juli 2013 i mål C-100/12 (³), Fastweb SpA, tolkas på så sätt att en anbudsgivare vars anbud av den upphandlande myndigheten har förkastats definitivt och som därför inte längre utgör en berörd anbudsgivare i den mening som avses i artikel 2a i direktiv 89/665, kan vägras rätten att få till stånd en prövning av tilldelningsbeslutet (beslutet att ingå ramavtal) och av ingåendet av avtalet (inbegripet skadestånd enligt artikel 2.7 i direktivet), även när endast två anbudsgivare har ingett anbud och det anbud som ingetts av den anbudsgivare som vunnit anbudsförfarandet och som tilldelades kontraktet, enligt framställan från den icke berörde anbudsgivaren, också skulle ha förkastats?

För det fall fråga 1 skulle besvaras nekande: